

D E
MONARCHIA.

SEC. ITVR AD ASTRA.

DE
MONARCHIA
DIVINA, ECCLESIASTICA
ET SECVLARI CHRISTIANA.

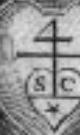
DE QVE SANCTA INTER
Ecclesiasticam, et secularem illam coniurationem,
amicorum respectu, honorumque reciproca, in ordine ad
eternam non omisam temporali felicitatem.

Opus quatuor distinctum partibus
in triginta libros distributis.

**SANCTISSIMO DNO. N. PAPE
GREGORIO XV.**

Et Christianissimo Francorum Regi
LUDOVICO XIII. speciali ac summa
merita Ecclesie Dei filio
consecratum.

Auctore MICHAELLE MAVCLERO
Parisino, Doctore
Sorbonico.

VITÆ PARISIORVM
Sanctissimi SEBASTIANI CRAMOISE
via Iacobæa sub Ciconijs.

M. DE XXII.

Cum Præmio Regis.

DE
MONARCHIA
IN GENERE.

*EIVS ESSENTIA, ORIGINE, DIVISIONE,
PROPRIETATIBVS; DE DEI IN OMNES
creaturas, dque Christi Domini tam in celo quam in terra
Monarchia Divina: Item de Angelica, & eius cum Ecclesiastica comparatione.*

PARS PRIMA, QVINQUE
DISTINCTA LIBRIS.

LIBER PRIMVS.

1. De natura Monarchie, & eius divisione.
2. De Deo ut Monarcha excellentie, & summo omnium creaturam, pricipue Angelorum hominumque iustorum principe.

CAPUT PRIMVM.

*Ab uno in unum omnia fluunt & reser-
tuntur, hinc orta Monarchia.*

Verissimum est sanctissimae veritas ipsi Deus Optimus Maximus, per os Prophetarum non se mel sed principiam & finem omniam à se consideratum rerum appellauit: Quod dilecto suo Apollolico Prophete notum esse voluntarium mystico idiomate in Apocalypsi 1. &c. 11. princi-
Apoc. 1. 11. v. 1.

*et aperte fore, se esse diximus, et quod erat, et qui
veniret ut omnipotens. Hanc sublimem Philosophiam Sapientis sui à Spiritu sancto metitel-
tis definit radicibus exprimit expensis, has
& Ecclesiasticis. C. 1. 7.
corde voces eructavit, omnia fluminabantur
in mare, et mare non redondat; ad locum unde
exirent fluminis, reverteretur, et iterum fluant.
Omnia à Deo, per Deum, in Deum reverterun-
tur: quem locum dico? moe suo expo-
nens S. Gregorius, de predicatoribus sanctis à
Tomus I.*

A Deo missis non sibi, sed Deo prolechum prædi-
cationis ascribentibus, haec est, & Ad locum ergo s. Gregorius
de quo excent fluminis, reverteruntur: quia sancti lib. 30. & orati-
viri, eti à conspectu creaturae sui claritatem men-
te confusere conantur, foris propter nos ad aliud
vite novissimum veniunt, incessanter tamen ad
seculum contemplationis suorum recurrunt: Et si
io prædicatus sua exercitus nostræ avibus per
corporalia verba se fundant, mentem tamen tacita
ad considerandum semper ipsum fontem luminis
revertuntur, de quibus, & bonè dicitur, ut iterum
finant: Nisi enim ad contemplandem Deum solice-
te semper mente reverentur, nosteram aeternæ ca-
ritatis suam exercitare predicationis eorum verba
fuerat. Sed dum videre Deum indistincte finirent,
quæsi decorsa foras fluminis iteris semper eran-
ter, quatenus illic amando ferante vnde ad nos
predicando defuerint. Hic plus ac sanctissimus
Doctor. Quo spectabile rident antiqui Phi-
losophi, cum eleudentes ac honore prosequen-
tes Veritatis virtutem, qualis pueris vocauerit. Mox vero
ab ea omnia fieri, omniisque iterum in eam re-
ponni potuerunt. Cuicis sententia auctorem apicum
Laetus & Mulsum Athenensem Euolphi & Laetius in
filium Homeris antecessorem, multotum anno-
rum intercallo, credidit: fons enim ac principium

A